

Stichting *Tuharuko Awaj*

luister naar de stem van het kind

Nieuwsbrief 5, maart 2008

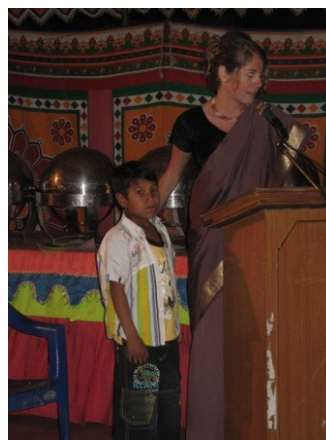

De Nepalese muziek galmt door de buurt, het is donker, en het geroezemoes van de mensenmassa wordt overstemd door de jengelende melodieën. De sari die ik draag sleept licht over de grond. De muziek stopt en een spreker nodigt ons uit om op het podium plaats te nemen. Ik til de sleep van mijn sari op, en wandel naar voren. 160 mensen kijken met grote ogen naar de lange blonde vrouw die plaatsneemt. Ik kijk naar links, en ik zie 7 frisgewassen, glunderende kinderen staan. Vandaag is de formele opening van het "New Life Children's Home". Het weeshuis waar

wij, en jullie zo hard voor gewerkt hebben de afgelopen tijd. De hele buurt is gekomen, en de kleine speeltuin van het weeshuis wordt bezet door alle buurtkinderen die vol enthousiasme de glijbaan in gebruik hebben genomen.

Met de kinderen aan de hand lopen Marcel en ik naar de ingang, het grote rode lint hangt klaar om doorgeknipt te worden, het oudste meisje geeft mij een schaar, en binnen een seconde is ons weeshuis officieel geopend. Mijn hart vult zich met blijdschap, 7 paar grote bruine ogen kijken me aan, de kinderen van het weeshuis. Vanaf nu hebben ze een toekomst, een grote verantwoordelijkheid op onze schouders, maar ik draag hem met plezier, samen met jullie, en hun didi's (oppasmoeders) zorgen wij ervoor dat deze ook rooskleurig zal zijn.

Ik loop naar het spreekgestalte, en één voor één stel ik de kinderen voor aan de buurt, in gebrekkig Nepali, en in het Engels. En de buurt glimlacht. Bij deze zal ik de verhalen ook voor jullie herhalen....

Ramesh Bhujel

Ramesh is 8 jaar oud, hij is geboren in een klein dorpje in de heuvels aan de rand van de Kathmandu Valley. Op 4 jarige leeftijd verloor Ramesh zijn ouders, en werd hij - enig kind - wees. In het dorp woonde zijn laatste overgebleven familielid, zijn grootvader, die hem met alle liefde in huis nam. Echter er was weinig geld. Ramesh kon daarom niet naar school en moest al jong aan het werk om voor eten te zorgen. In 2007 stierf zijn grootvader, en stond Ramesh op straat. Daar heeft hij de winter moeten overleven, tot één van de dorpingen hem

bij ons weeshuis afzette. In de afgelopen maand is Ramesh veranderd. Van een mager stil jongetje onder de luizen, is hij al omgetoverd tot een blakende kwajongen. Graag helpt hij de oppasmoeders, en gisteren rende hij met een grote glimlach op me af. In zijn hand een briefje met daarop zijn naam. Zelf geschreven, geleerd op school. Het begin van een mooie toekomst!

Stichting Tuharuko Awaj

luister naar de stem van het kind

Sanjita Lama

Vrolijk zingend rent Sanjita me tegemoet, aan haar hand één van de kleinste kinderen van het weeshuis. Sanjita is “de moeder” van het stel en zorgt ervoor dat alle kinderen te eten hebben en genoeg aandacht krijgen. Erg volwassen gedrag voor een 7-jarig meisje. Ik hoor haar verhaal, en begrijp dat ze altijd al heeft moeten zorgen. Sanjita is geen wees, haar moeder leeft nog, maar heeft 5 kinderen die allen geen vader hebben. Haar moeder kan niet eens voor zichzelf zorgen, laat staan voor haar kinderen. Sanjita is bij ons terecht gekomen, maar waar haar broertjes en zusjes zijn, dat weten we helaas niet. Sanjita moet in het begin erg wennen aan de zorg en aandacht die ze zelf krijgt, maar inmiddels geniet ze met volle teugen, en zien we haar langzaam weer kind worden.

Sujan en Punam Dhungana

Sujan en Punam zijn broertje en zusje, en pas sinds kort weesjes. Hun ouders waren arm, zo arm dat ze naar India vertrokken om daar werk te zoeken. Werk in India verdient goed, maar is vaak wel gevaarlijk. Hun moeder verongelukte dan ook in 2006. Hun vader zorgde sindsdien voor de kinderen, hij draaide overuren als elektricien en nam zijn kinderen vaak mee. Zo ook op de dag begin dit jaar dat hij onder stroom kwam te staan en ter plaatse overleed. Sujan en Punam hebben alleen in India geleefd totdat hun grootmoeder ze is op komen halen en met pijn in haar hart bij het weeshuis heeft afgeleverd. Het zijn prachtig mooie kinderen, heel vrolijk en speels, behalve soms, dan staren ze samen voor zich uit, de blik in hun ogen verradt het verdriet om wat ze hebben meegemaakt...

Stichting *Tuharuko Awaj*

luister naar de stem van het kind

Bijay Bogati

Dit kleine jongetje met zijn grote bruine ogen steelt je hart op het moment dat hij op je afkomt en een gek gezicht voor je trekt. Hij is de clown van het gezelschap. Liedjes en dansjes, trucjes, alles doet deze 5 jarige eraan om je op te vrolijken. En als niemand kijkt, geeft hij je stiekem een dikke kus. Zijn vader stierf toen hij jong was, en ook voor hem was er geen geld voor eten en school. Van zijn moeder weten we niets, zijn oom heeft hem bij een weeshuis afgeleverd en was heel snel weg. Bijay leert graag, met name Engelse woorden, al is de uitspraak soms wat moeilijk voor hem. Zijn favoriete speelgoed is de swing (schommel) door hem uitgesproken als "ping". Het is een genot om zijn schaterlach te horen als hij weer op zijn favoriete "ping" zit.

Bibek en Bikesh Shrestha

De jongste twee van het stel zijn de broertjes Shrestha. Hun vader stierf 2 jaar geleden. In die tijd had hun moeder veel steun aan haar zus. Tijdens één van de vele bezoeken aan deze zus, verdween de moeder om nooit meer terug te komen. De zus was slechts één van de vrouwen van haar echtgenoot, en mocht deze twee jongens dan ook niet houden. Als eerste is Bibek afgeleverd in ons weeshuis. Deze jongen van 4 leeft in uitersten. Het is zo'n jongetje dat het ene moment je hart verwarmt omdat hij iets ongelofelijk liefs doet, om op het volgende moment het bloed onder je nagels vandaan te halen als hij voor de zoveelste keer zijn speelgoed tijdens het eten tevoorschijn haalt en bord en al door de keuken laat vliegen. Al snel kwamen we erachter dat hij een klein broertje had, en Bikesh is (op dit moment) als laatste bewoner aan het weeshuis toegevoegd. Dit (té) kleine jongetje heeft in zijn korte leventje te weinig te eten gekregen. Hij is al 2,5 maar heeft de bouw van een peuter van 1. In de afgelopen week heeft hij 4 keer per dag een bord rijst met groenten naar binnengewerkt. Zodra hij eten ruikt, rent hij naar de keuken en pakt hij zijn bordje en kommetje al glunderend vast. Wat zal hij snel groeien de komende maanden....

Snel sluit ik mijn speech af met een officieel bedankje aan jullie, de sponsors. Zonder jullie hulp stonden we niet waar we nu staan. We hopen dan ook dat de toekomst van Ramesh, Sanjita, Sujan, Punam, Bijay, Bibek en Bikesh jullie aan het hart gaat en deze kinderen de komende periode jullie ondersteuning kunnen verwachten.

Ankie van Wersch-Lenders

Stichting **Tuharuko Awaj**

luister naar de stem van het kind

Lees en (be)leef mee!

Meer informatie over het weeshuis en onze projecten vind je op www.weeshuisnepal.com.

Vanaf nu zul je op onze site regelmatig kunnen lezen over de berichten, de belevenissen, de kinderen en de verhalen uit het weeshuis!!

Algemene informatie

Stichting Tuharuko Awaj
ABN AMRO Zeist: 60.54.40.050
www.weeshuisnepal.com
info@weeshuisnepal.com

Als je deze nieuwsbrief niet meer wilt ontvangen, stuur dan een mailtje naar info@weeshuisnepal.com. We halen je dan zo spoedig mogelijk van onze distributielijst af.